

het Gentse Prinsenhof, slaagt ze erin woonkwaliteit te brengen waarin licht en zicht op de straat, de stad en het groen protagonisten zijn.

De zorg voor het niet-menselijke leven dat door de klimaatverandering een centrale plek opeist in het ontwerp, is geen modieuze nieuwigheid in het werk van Marie-José Van Hee. Al sinds ze begin jaren '70 afgestudeerd is aan het Sint-Lukas zoekt ze naar historische voorbeelden die gestalte geven aan een evenwicht tussen mens en natuur. Ze schreef haar thesis over de hortus conclusus. Die tuin staat al sinds de Bijbel symbool voor het beschermen van de vruchtbaarheid. De staat van de wereld is momenteel van die aard dat elke boom, elke tuin en elk stuk natuur beschermd moet worden tegen de menselijke overmoed. In elk plan van Marie-José Van Hee is er een patio of een plek voor een boom, hoe klein de kavel ook is. Ze start elk project met de inventarisatie van de bomen op het terrein en schikt haar ontwerp naar de bestaande fauna en flora.

Bijna een halve eeuw bouwt Marie-José Van Hee op de meest consistente wijze aan een relatief klein oeuvre van woningen, publieke ruimte en enkele cultuurgebouwen. Ze verkondigt hierover geen grote theorieën, maar kent haar klassiekers, werkt consistent, met tijd aan haar zijde, door te tekenen, te lezen, te wandelen, de stad en het landschap te observeren en haar medewerkers te begeistere. Ze groeide bijna ongewild uit tot een rolmodel voor veel jonge ontwerpers, niet alleen omwille van de tijdloze kwaliteiten van haar werk, maar evengoed omdat ze toont dat ze plezier en vreugde ervaart bij het vinden van de juiste lichtinval, de perfecte kleurencombinatie, de geschikte houtsoort, de gepaste dikte van het profiel en vormgeving van het beslag. Ze is de belichaming van hoe in de architectuurpraktijk tacit knowledge wordt doorgegeven, en hoe het geheugen van de discipline zelf een onuitputtelijke bron van inspiratie is. Die tijdsperiode over eeuwen heen durven wij duurzaam noemen.

QUOTE

“De laureaat Marie-José Van Hee wordt breed gedragen door de jury en verdient zonder twijfel deze Ultima. Bijna een halve eeuw bouwt Marie-José Van Hee op de meest consistente wijze aan een oeuvre van woningen, publieke ruimte en cultuurgebouwen. Ze groeide uit tot een rolmodel voor veel jonge ontwerpers, niet alleen omwille van de tijdloze kwaliteiten van haar werk, maar evengoed omdat ze toont dat ze plezier en vreugde ervaart bij het vinden van de juiste lichtinval, de perfecte kleurencombinatie of de geschikte houtsoort.”